

“Hi havia una vegada...”

...CONTES ENCETATS,
CONTES CONTATS!!!

desembre 2012

LA NEREA TÉ MAL DE QUEIXAL

Inici: Marta Dapena Soriano (*Escola Miquel Martí i Pol – Sant Feliu Llobregat*)

Nus: Alumnes 1rA Escola Miquel Martí i Pol, Sant Feliu de Llobregat
(Tutora: Núria Altayó Guasch)

Desenllaç: Alumnes 2nB Escola Pau Vila, El Papiol (Tutora: Dolors Oliva)

La Nerea es va llevar amb un mal de queixals terrible.

- Haurem d'anar al dentista. -li havia dit la mare-

I dit i fet.

Se'n van anar a veure l'Arnau, que era el dentista de tota la vida, encara que a la Nerea no li feia cap gràcia anar-hi.

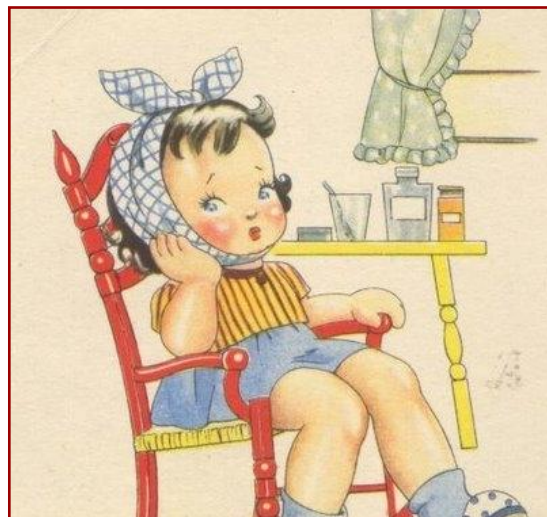
Van arribar i la infermera els va dir que s'esperessin a la saleta.

Van seure en dues cadires ben còmodes i llavors a la mare la van trucar al mòbil.

La Nerea es va quedar tota sola i de sobte va sentir:

- Pst, pst!
Eh! Aquí baix!

...

La nena va mirar cap al terra però no va veure-hi res.

- Pst, pst! Aquí, sota la taula!

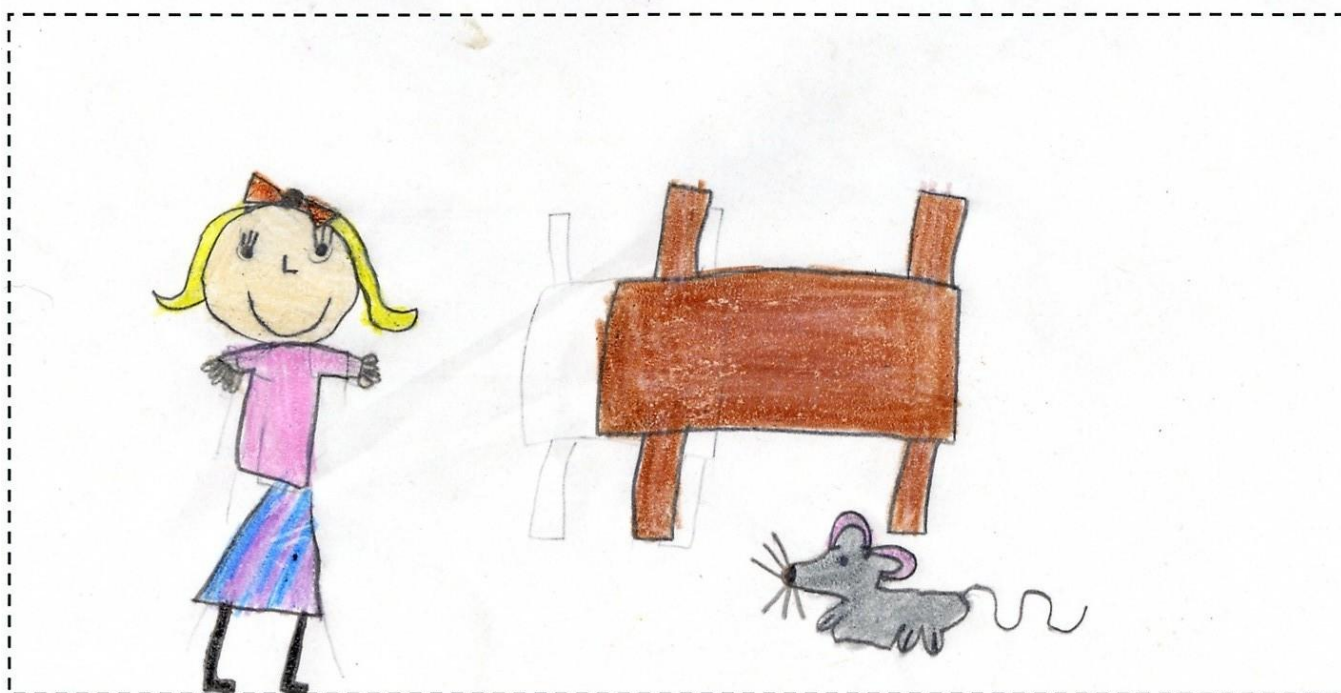
I amagat allà sota va veure-hi una boleta grisa: era un ratolinet pelut i amb cara d'entremaliat.

- Hola! Saps qui sóc, oi?

Tenim una missió tu i jo...

M'has d'acompanyar al magatzem on guardo les dents de tots els nens i les nenes!

Corre, vine amb mi! -li va dir.

- Ooooh! Però i la meua mare?
I l'Arnau? I el meu mal de queixal?
-va respondre la Nerea.
- Shht! No tenim temps per a preguntes!
Tu no et preocupis, en un tres i no res
tornarem a ser aquí!
Som-hi!

I la Nerea li va fer cas.

Van córrer i córrer i finalment van arribar a un lloc on hi havia un munt de caixes i caixetes plenes de dents.

- Oh! És fantàstic, quantes caixetes plenes de dents! -va dir la Nerea.
- Si, i són totes meves! -li va dir el ratolí.
- Totes?
Tu no seràs....
Ets el ratolí Pérez!!
- Què no m'has reconegut fins ara? -es sorprendré el ratolí.
- Doncs no. I em fa molta il·lusió haver-te conegut.

La Nerea emocionada en haver-se trobat el ratolí, va començar a donar voltes pel magatzem observant totes les caixetes.

- I aquella porta d'allà? -va dir la Nerea.
- És la porta dels regals de tots els nens que m'ofereixen les seves dents.
- La podem obrir? -va preguntar la Nerea.
- No! És una habitació màgica.
Però saps que? Tinc una sorpresa per tu!
Mira, obre aquesta caixeta!

La Nerea va obrir la caixa que tenia el seu nom.

- Són totes les meves dents!!

- Doncs sí, les tinc totes, i les dels altres nens també.

Però no li diguis a ningú, perquè una altra de les meves missions també és que els nens que venen al dentista tinguin un moment agradable i vulguin tornar aquí.

La Nerea mirava atenta totes les seves dents, quan de sobte:

- Ai! Quin mal de queixal!!

Podem tornar a la saleta? -va dir la Nerea.

- I tant! Som-hi.

La Nerea va anar cap a la saleta i la seva mare continuava parlant amb el mòbil.

La Nerea es va girar per acomiadar-se del Ratolí Pérez i ja no hi era.

De sobte va sortir l'Arnau i va cridar a la Nerea. Al cap d'una estona, la Nerea va sortir molt contenta de la consulta amb una caixeta que portava la seva dent. I desitjava anar-se'n a dormir, per rebre el regal del seu amic Pérez.

